

Sygnatura akt III U 637/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r. w Koninie

sprawy **M. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o dalszą rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. T.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 12.05.2014r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2014r. na okres dwóch lat.

Sygn. akt III U 637 / 14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2014 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił M. T. dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25.04.2014 r., którym ubezpieczony nie został uznany za osobę niezdolną do pracy, a zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do dalszej wypłaty świadczenia.

Z decyzją tą nie zgodził się M. T. wnosząc odwołanie. Odwołujący domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty oraz przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego lekarza sądowego na okoliczność ustalenia zdolności do pracy. W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, iż przez okres 5 lat był niezdolny do pracy, a stan jego zdrowia nie uległ poprawie co potwierdza dołączona dokumentacja lekarska.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

M. T. , ur. (...), posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe , z zawodu jest aparatomowym przetwórstwa mięsnego jednak nigdy w tym charakterze nie pracował. Pracował jako ślusarz w kopalni węgla kamiennego pod ziemią w latach

1988 – 1990, a później był zarejestrowany jako bezrobotny. Od dnia 1.11.1993 r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy. Początkowo była to renta inwalidzka 3 grupy inwalidów, a od 1.04.1999 r. renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Świadczenie to było przyznawane ubezpieczonemu okresowo, ostatnio decyzją z dnia 11.02.2009 r. na okres do 31.01.2014 r.

W dniu 08.01.2014 r. M. T. złożył w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty. Orzeczeniem z dnia 29.02.2014 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Z tym orzeczeniem nie zgodził się ubezpieczony i wniósł od niego sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 25.04.2014 r. podzieliła opinię lekarza orzecznika i nie znalazła podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy u wnioskodawcy. Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony pobierał okresowo rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.01.2014 r. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest to czy wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy czy też odzyskał zdolność do zatrudnienia zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W celu wyjaśnienia kwestii spornej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych internisty, ortopedy i diabetologa.

Na podstawie wydanej opinii Sąd ustalił, że u odwołującego występują następujące schorzenia :

- cukrzyca t. I przewlekłe niewyrównana metabolicznie powikłana retinopatią

prostą i obwodową symetryczną, neuropatią czuciową z przebyłym

bezbólowym złamaniem śródstopia,

- brak objawów zwiastunów niedocukrzenia,

- przebyte ciężkie niedocukrzenia z utratą przytomności,

- nadciśnienie tętnicze,

- otyłość I °,

- przykurcz Duputrena ręki lewej i prawej bez upośledzenia sprawności

chwytniej.

Zdaniem biegłych odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy z powodu powikłań cukrzycy. Od czasu poprzedniego orzeczenia przez ZUS częściowej niezdolności do pracy nie nastąpiła u wnioskodawcy poprawa natomiast nastąpiło pogorszenie ponieważ pogłębiły się objawy zaburzeń czucia dystalnego. Niezdolność do pracy wiąże się w szczególności z powikłaniem polegającym na niewyczuwaniu zbliżającego się niedocukrzenia i przebytych wielokrotnie utratach przytomności z tego powodu. Biorąc pod uwagę poziom wykształcenia wnioskodawcy, charakter pracy jaką poprzednio wykonywał oraz stopień nasilenia występujących powikłań nie sposób przyjąć by był zdolny do wykonywania pracy w tym charakterze. Przebieg cukrzycy ogranicza w znacznym stopniu możliwość wykonywania przez odwołującego pracy zarówno pracownika fizycznego w kopalni węgla kamiennego jak i aparaturowego przetwórstwa mięsnego, nie może bowiem wykonywać pracy wymagającej przebywania w zmiennym lub niekorzystnym mikroklimacie jak i pracy wymagającej dużych nieregularnych wysiłków. Z tego powodu odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat. Biorąc bowiem pod uwagę rozwój medycyny, dostępność nowych leków i insulin istnieją pozytywne rokowania co do tego, że stan zdrowia wnioskodawcy po tym okresie może ulec poprawie i odzyska on zdolność do pracy.

Jeśli natomiast chodzi o pozostałe schorzenia wskazane w rozpoznaniu to nie powodują one obecnie niezdolności do pracy. Wprawdzie występuje u wnioskodawcy przykurcz Duputrena, ale nie upośledza on funkcji chwytniej dłoni,

ruchy kręgosłupa są wykonywane swobodnie, nie stwierdzono objawów zespołu bólowego. Nie są też obecne objawy neurologiczne odkręgosłupowe o charakterze podrażnieniowym lub ubytkowym.

Również występujące nadciśnienie tętnicze, które występuje bez cech uszkodzeń narządowych i które jest dostatecznie regulowane w życiu codziennym nie powoduje u odwołującego niezdolności do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz opinii biegłych lekarzy sądowych internisty, diabetologa i ortopedy.

Zdaniem Sądu opinia biegłych lekarzy sądowych jest jasna, spójna, logiczna i wyczerpująca. Swoje stanowisko biegli w sposób fachowy i zrozumiały uzasadnili, a wnioski opinii są jednoznaczne i stanowcze. Wynika z nich jasno, że z powodu utrzymujących się nadal powikłań cukrzycy nie doszło u wnioskodawcy do poprawy stanu zdrowia i odzyskania zdolności do pracy, wręcz przeciwnie można mówić o pogorszeniu tego stanu ponieważ pogłębiły się objawy zaburzeń czucia dystalnego. Nadal też występują powikłania cukrzycy, które już wcześniej stanowiły podstawę uznania wnioskodawcy za osobę częściowo niezdolną do pracy. Brak jest w tej sytuacji podstaw by stwierdzić, że doszło u odwołującego do poprawy stanu zdrowia i odzyskania zdolności do pracy. Ocena i analiza dokonana przez biegłych w opinii jest dogłębna i oparta na dokumentacji lekarskiej oraz wiedzy i doświadczeniu w zakresie specjalności biegłych.

Podkreślić należy, że pozwany w piśmie z dnia 29.10.14 r. oświadczył, że nie wnosi zastrzeżeń pod adresem opinii natomiast odwołujący kwestionował powyższą opinię jedynie w części dotyczącej okresu niezdolności do pracy wywodząc, że powinna być orzeczona na okres dłuższy. Odwołujący jednak w żaden sposób nie uzasadnił swoich zarzutów, nie powołał się na argumenty medyczne, które nie dawałyby podstaw do ustalenia, że w przeciągu 2 lat możliwa jest poprawa stanu zdrowia odwołującego. Tym samym więc Sąd uznał te zarzuty za nieuzasadnione, stanowiące jedynie polemikę z prawidłową oceną biegłych lekarzy sądowych.

Zgodnie z treścią **art. 12 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013. 1440.t.j.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji – art. 12 ust. 2 i 3 ustawy.

W świetle przepisu **art. 57 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W świetle natomiast przepisu **art. 107** powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz ich wysokość ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że M. T. był do dnia 31.01.2014 r. uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i spełniał wówczas przesłanki do pobierania powyższego świadczenia, zarówno dotyczące posiadania wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jak i był osobą częściowo niezdolną do pracy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło Sądowi ustalić, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu powołanych przepisów bowiem w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W przebiegu występujących u wnioskodawcy schorzeń nie doszło

do poprawy stanu zdrowia i odzyskania zdolności do pracy, a niezdolność do pracy jest okresowa bowiem istnieją pozytywne rokowania co do tego, że stan ten może ulec poprawie po okresie 2 lat od wstrzymania prawa do świadczenia przez organ rentowy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd , na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

SSO E. Majewska